

Forfatter: Krognos, Oluf Mouritsen

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krognos, Oluf Mouritsen (1571-06-30)

Citation: Krognos, Oluf Mouritsen: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krognos, Oluf Mouritsen (1571-06-30)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 490. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000183.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

30. Juni 1571.

Oluf Mouritsen Krognos til Birgitte Gjøe.

I Anledning af, at Birgitte Gjøe har tilskrevet ham om Kongens Misfornøjelse med hendes Forhold ved Fratrædelsen af Ring Kloster, meddeler han, at Kongen intet har talt til ham derom; han vilde da ikke være bleven Kongen Svar skyldig, skulde det end have kostet ham hans Len. Beder Fru Birgitte ikke græmme sig over, hvad der bliver sagt. Borggreven af Dohna skal have Gods i Jylland, men om hans Forbindelse med Anne Hardenberg ved han intet. Takker for en Bog; hendes Anmodning om at laane Elline Gjøes Smykker vilde han gjerne have imødekommet, naar den var kommen ham rettidig i Hænde. Kongen skal være bleven forliget med Hertug Adolf. Hans Len volder ham megen Uro og Besvær og han vilde ikke have noget imod at opgive det mod Erstatning ved Bregentved. Om Fru Berthe Stures Penge. Han haaber inden Vinteren at besøge Fru Birgitte.

Mynn gansche wenliigh hellssenn nu och altiidth forssennth med wor herre. Min alder kiereste morsøster, iegh wiill nu icke fortiidens korthedth med møgenn lanngh tiill børligh tack ether opeholde ellder bemøie, mens iegh wiill finndis ether wiilligen atth tiienne aff høggeste formue alld mins(!) tiidth och wiill och nu der nest ynnsche ether lennge atth leffue med sundhedth lanngh sund løckssallighedth och møgenn wellfaarth. Troer wiist, atth deth ingen menische hellder wiillde vnnsche och wnnde ether end iegh etc. M. a. k. m.(!) morsøster, giuer iegh ether wennligenn atth wiide, atth iegh nu med mith egitht bud fraa lulannd bekom ethers sehriiffwellsse, som er denn 12 daagh iunj aff Aakier¹ wdschreffuen. Som y nu schriiffuer, att y ere komenn wdj forfaarinng, att min herre schulde møgith haffue ether for munde for deth guild, att y lode weie, och

s. 491

s. 492

s. 493for deth Rinngklosters wendtarum och anddith, som ethers schriiffuelsse derom bemelder¹. Om deth saa er, som ether bereth er, daa troer wiist, att deth migh som gud reth haarth fortryder, doch haffuer iegh inted hørth hanns naade talle der om med nogith, menn iegh førde ethers naaffn well paa talle, der iegh waar paa Frederickesbore, och daa atth haade hoffth, atth hanns naade schulld nogith laadeth siigh merck om ether, deth førde iegh wdj talle bode wdj fulldschab och eruhed, men som gud hanns naade icke neffude either(!) tenckthe ethers naffn wdj nogenn maade, menns att iegh waar der. Men der ennd deth haade schedth, daa maa y wiist tro, att iegh schulde haffue suaarith der tiill saa møgith, som mueligth haade kund weriith, att nogenn kund suaare hanns naade, och haade iegh ennd schulld forkaste Helssinngbore der ouer, tij siidenn kunde hanns naade icke tage møgith mere fraa migh². Men y maa wiist tro, atth der inted anderlunde bleff talld om ether, end som atth iegh nu schriiffuer, som iegh schreff ether tiill siiste ganng. Och haffuer iegh ingennsted mere werit der, som min her haffuer werith, siidenn wij schildis atth, wdenn denn ganng paa Frederickesbore, som iegh schreff ether tiill. Mens y maa wiist troo och forlaade ether tiill, der som deth her epther bliuer om tallith, och iegh er der hos, schall der wist bliue suaarith tiill saa møgith mueliigth er etc. Och beder iegh ether, min a. k. m. s., atth y icke gremer ether for nogenn sliighth, som kannnd siiges ether, tij y kiennder well denne wnderlige werdenn, ath der er ingenn bestannnd der hos, mens der som atth der waar s. 494nogenn bestannnd der hos, daa waarith well fortrydelligth, mens y wdideth(!) nu well seluff beiere, ennd iegh kannnd schriiffue der om. Tij wiillde iegh menns beffalleth gud och ethers wschylldiighedth, tij alle, der ether kiennder, wed ether och well wdj allth wnndschyllth. Och wiilde iegh der for [icke], att nogenn aff ethers affgynnder¹ schulde deth spørre, atth y der for gremede ether, menns y wiide ether well seluff att trørste(!) aff guds ord bere, end iegh nu kannnd schriiffue, och y och well seluff kiennder denne wnnderliige, suinndiigh² och wbestannndith, forgenngeliigh werdenn etc. Som denne same ethers schriiffuelsse y(!) m. a. k. m. s., atth y ere begierenndis att wiide, om miigh nogith er beuist om denn herre van Dono, daa wed iegh well, att hannnd bekommer naagith aff min herre wdj lullanndth, mens hues deth bliuer elder huer møgith, wed iegh ennd nu icke, mens deth giuer tiidenn well tiill kiennde, menns med denn handdell medth A. H. er migh sleth inted om beuist, elder iegh deth føre haffuer hørth, men iegh troere icke etc.³ Min a. k. m. s., giuer iegh ether och wennligenn att wiide, att iegh bekom och enn ether schriiffwellsse nu iij elder iij daage siidenn med enn af her Peder Schrams sønner⁴, kom fraa schollenn och wiillde tiill sinn faader, och er same ethers schriiffuelsse wdschreffuenn aff Aakier denn 30 maj, och sennde y migh enn bogh med same ether schriiffuelsse, for huilckenn iegh paa deth wennligeste betacker ether, och erenn migh som gud kierer ennd y(!) nogith anddit, y kunde haffue senndth migh, tij iegh hafwer lest enn hell hob wdj enn, att iegh seer, att deth, iegh s. 495haffuer lest, er goth och trøsteligh paa wor siiste affsched aff denne werdenn. Och som att y och wdj denne same ethers schriiff(!) er nogenne aff mine saalige moders smøcker begierenndes tiill att rede Maargrethe medth, huilcke y och giernne haade schulld faaeth, der iegh føre haade faaeth denne ethers schriiffuelsse, menns iegh haffuer som paa min salighedth icke bekometh denn førennd nu wdj denne wge, som her Peders sønn seluff schall bekiennde, mens huor att denn saa lennge haffuer werith, er migh som gud wbeuist¹. Och bedenndis gansche wennligenn. att y der wdj icke wiille fortenncke migh etc. Iegh wed nu inted synnderligth att schriiffue ether tiill aft denne lands ennde anddith,

ennd migh er saagth foruist aff dy heremend, som waare paa Frederiickesbore, att hersiigh(!) Hanns forligthe min herre och hersiigh Aaluff nu, der hersiigh Hanns waar paa Frederiickesbore². Iegh wiill ether nu icke lennger opholde, m. a. k. m. s., elder med høie forbyningh ether nu forehindere, mens iegh er och bliuer etther hulld att tiienne. saa lennge iegh leuer, der y med inted schulle finde tuill hos. Och wiill nu och euinndeliigh beffalle ether gud denn almectigeste. Hannnd naadellige opeholde, s. 496spaare och beuaare ether med lannguaarendes liiff, sundhedth och møgenn wellffaarth. Deth ynnscher och wnnder iegh ether liige wiid migh seluff etc. Aff Helssinngbore med hast denn 30 daagh iunj aar etc. 71.

M. a. k. m. s., iegh wiill icke hellder wenligenn forholde ether, att iegh nu wdj guds naffnn haffuer anameth slotzs louenn her paa slothith 16 iunj, och gud hielpe migh well med gunst och naade och wdenn min schaade att komme her fraa. Och der som att iegh med lempe kannnd med deth første epther leillihedenn kome her fraa, schall iegh bruge min yderste fliid tiill, tij iegh paa min saalighed hellder misted ennd haade the[r] for daagelligh møie och wmaage, her fallder nu. Denn same min here och gud, der haffuer sath migh her, hannnd schall och well flii migh her fraa. Der som min herre wiillde were migh saa naadiigh och wnnde migh nogenn forsicringh¹ paa deth gotzs wed Brennthwiidth, begierer iegh inted annditth, der were gud mith winnde tiill, menn iegh wiill epther ether raad der hannndelle wdj, hues mueligth kannnd were. Om ether penninge, som i schriiffuer om med fru Berthe Sture² att faa wd, daa wiillde iegh nu wiist bruge min fordell med minne peninge, waar iegh wdj etthers sted for mannge orsaage schylld etc. Och haffuer iegh nu, siiden iegh annameth slotith, steds werith her och wdj saannndhedth med møgenn wro. Wiide y nogith, atth iegh her wdj denne lannds ennd kannnd nogith bestille elder wdrethe for ether, finnes iegh der tiill mer ennd willigh. Och ynnscher s. 497ieghe ether, m. a. k. m. s., mannge gode nether sampth alle ether iomffruer, och hobiis, om mueliigh er mine herriis forffalld forwdenn¹, daa wiill iegh giøre mith beste att kome tiill lulannnd att talle med ether indenn winther. Nu gud were altiid hos ether.

Oluff Moriissenn.

Udskrift: ² Erlliig och welbørdiig frw Birgitte Gøye till Aaker, mynn kierre morsyster, ganntz wennlligenn tillschreffuit.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXII. 82. — Trvkt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 212—17.